

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: Sandra Nogueira, Victor Perez-Ortega, Virginie Mauguit, Maria Sanchez-Odogherty, José Sanchez-Navarro (C-168/16), Miguel José Moreno Osacar (C-169/16)

Verwerende partijen: Crewlink Ireland Ltd (C-168/16), Ryanair Designated Activity Company, voorheen Ryanair Ltd (C-169/16)

Dictum

Artikel 19, punt 2, onder a), van verordening (EG) nr. 44/2001 van de Raad van 22 december 2000 betreffende de rechterlijke bevoegdheid, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken, moet aldus worden uitgelegd dat in geval van een beroep dat is ingesteld door een werknemer die lid is van het boordpersoneel van een luchtvaartmaatschappij of ter beschikking van deze laatste is gesteld, voor de vaststelling van de bevoegdheid van het aangezochte gerecht het begrip „plaats waar de werknemer gewoonlijk werkt” in de zin van die bepaling niet kan worden gelijkgesteld met het begrip „thuisbasis” in de zin van bijlage III bij verordening (EEG) nr. 3922/91 van de Raad van 16 december 1991 inzake de harmonisatie van technische voorschriften en administratieve procedures op het gebied van de burgerluchtvaart, zoals gewijzigd bij verordening (EG) nr. 1899/2006 van het Europees Parlement en de Raad van 12 december 2006. Het begrip „thuisbasis” vormt niettemin een belangrijke aanwijzing om de „plaats waar de werknemer gewoonlijk werkt” te bepalen.

⁽¹⁾ PB C 191 van 30.5.2016.

Arrest van het Hof (Tweede kamer) van 14 september 2017 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Augstākā tiesa — Letland) — Autortiesību un komunikēšanās konsultāciju aģentūra — Latvijas Autoru apvienība/Konkurences padome

(Zaak C-177/16) ⁽¹⁾

(Prejudiciële verwijzing — Mededinging — Artikel 102 VWEU — Misbruik van machtspositie — Begrip „onbillijke prijs” — Vergoedingen geïnd door een organisatie voor het collectieve beheer van auteursrechten — Vergelijking met de tarieven die in andere lidstaten worden toegepast — Keuze van de referentielanden — Criteria ter beoordeling van de prijzen — Berekening van de geldboete)

(2017/C 382/21)

Procestaal: Lets

Verwijzende rechter

Augstākā tiesa

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Autortiesību un komunikēšanās konsultāciju aģentūra — Latvijas Autoru apvienība

Verwerende partij: Konkurences padome

Dictum

1) De handel tussen de lidstaten kan ongunstig worden beïnvloed door het niveau van de vergoedingen die worden toegepast door een auteursrechtenbureau dat een monopolie bezit en ook de rechten van buitenlandse houders beheert, zodat artikel 102 VWEU toepassing vindt.

- 2) Ter bepaling of een auteursrechtenbureau onbillijke prijzen hanteert in de zin van artikel 102, tweede alinea, onder a), VWEU is het passend om de tarieven van dat bureau te vergelijken met de tarieven in de buurlanden en die in andere lidstaten, na correctie op basis van de koopkrachtpariteitsindex, op voorwaarde dat de referentielanden op grond van objectieve, geschikte en verifieerbare criteria zijn gekozen en dat de vergelijkingen op homogene grondslag zijn verricht. Het is toegestaan om de tarieven binnen een of meer specifieke gebruikerssegmenten met elkaar te vergelijken indien er aanwijzingen bestaan dat er buitensporig hoge vergoedingen binnen die segmenten worden toegepast.
- 3) Het verschil tussen de vergeleken vergoedingen moet als aanzienlijk worden aangemerkt indien het significant en duurzaam is. Een dergelijk verschil vormt een aanwijzing voor misbruik van machtspositie en het auteursrechtenbureau met een machtspositie moet, op basis van objectieve elementen die invloed hebben op de beheerskosten of de vergoeding van de rechthebbenden, aantonen dat zijn prijzen billijk zijn.
- 4) Ingeval wordt vastgesteld dat de in artikel 102, tweede alinea, onder a), VWEU bedoelde inbreuk is begaan, moeten de vergoedingen voor de rechthebbenden worden opgenomen in de omzet van het betrokken auteursrechtenbureau met het oog op de bepaling van het boetebedrag, op voorwaarde dat deze vergoedingen deel uitmaken van de waarde van de door dit bureau verrichte prestaties en de opname ervan noodzakelijk is om ervoor te zorgen dat de opgelegde sanctie doeltreffend, evenredig en afschrikkend is. Het staat aan de verwijzende rechter om in het licht van alle omstandigheden van het geval na te gaan of die voorwaarden zijn vervuld.

⁽¹⁾ PB C 200 van 6.6.2016.

Arrest van het Hof (Eerste kamer) van 20 september 2017 — Tilly-Sabco SAS/Europese Commissie, Doux SA

(Zaak C-183/16 P) ⁽¹⁾

[Hogere voorziening — Landbouw — Vlees van pluimvee — Bevroren kippen — Restituties bij uitvoer — Uitvoeringsverordening (EU) nr. 689/2013 die de restitutie op 0 EUR vaststelt — Rechtmatigheid — Verordening (EG) nr. 1234/2007 — Artikelen 162 en 164 — Voorwerp en aard van de restituties — Criteria voor de vaststelling van de bedragen ervan — Bevoegdheid van de directeur-generaal van het directoraat-generaal (DG) Landbouw en Plattelandsontwikkeling om de litigieuze verordening te ondertekenen — Misbruik van bevoegdheid — „Comitologie” — Verordening (EU) nr. 182/2011 — Artikel 3, lid 3 — Raadpleging van het beheerscomité voor de gemeenschappelijke ordening van de landbouwmarkten — Indiening van het ontwerp van uitvoeringsverordening tijdens de vergadering van dit comité — Inachtneming van de termijnen — Schending van wezenlijke vormvoorschriften — Nietigverklaring met handhaving van de gevolgen]

(2017/C 382/22)

Procestaal: Frans

Partijen

Rekwirante: Tilly-Sabco SAS (vertegenwoordigers: R. Milchior, F. Le Roquais en S. Charbonnel, avocats)

Andere partijen in de procedure: Europese Commissie (vertegenwoordigers: A. Lewis en K. Skelly, gemachtigden), Doux SA

Dictum

- 1) Het arrest van het Gerecht van 14 januari 2016, Tilly-Sabco/Commissie (T-397/13, EU:T:2016:8), wordt vernietigd.
- 2) Uitvoeringsverordening (EU) nr. 689/2013 van de Commissie van 18 juli 2013 tot vaststelling van de uitvoerrestituties in de sector vlees van pluimvee, wordt nietig verklaard.